

NRK Forbud mot kors

Kors til anstøt og harselas...

► Mange nordmenn er stolte av arven vi har fått. Hvis norske medier i større grad hadde møtt dette med forståelse og respekt, ville det kanskje også dempet usikkerheten enkelte har for det fremmede.

«Dette er først og fremst majoritetens kamp for å beholde sitt kulturelle hegemoni», sier fripenen til Sven Egil Omdal. Der den i kjent stil raljerer med 108.000 – antakeligvis nordmenn – som i løpet av et par dager tilkjenner at de liker Dag Sandsletts Facebook-initiativ: «Ja til å bære korset hvor og når jeg vil». Og for riktig å marginalisere Sandslett er det viktig for Omdal å fortelle oss at mannen er pinsevenn og fra Skudesneshavn. Irrelevant som informasjon til saken, greit som hersketeknikk for pennen.

Lang tradisjon

Bakgrunnen for skriveriene kjenner vi alle. En nyhetsoppleser i NRK-Sørlandet har fått beskjed om å ta av seg sitt kors-smykke når hun leser nyheter. En type smykke med lang tradisjon som dåps- og konfirmasjonsgave i Norge, et smykke det tidligere har vært både selvfølgelig og problemfritt å kunne bruke. Men altså, nå er det blitt et problem. For noen. Og da skal det også være det for oss andre. Det norske språket har fått et nytt ord: korsnekt. Bak nøytralitetens fane nekter NRK bruken av en klassisk norsk pyntegreie. Hvor nøytral er man da?

Når fripenen så har fått plassert «oppvigeren», fortsetter den med å stemple Sandsletts meningsfeller; de er sinker, de følger ikke med i timen... eller tiden. De henger igjen i noe som var og ikke er, som han sier det. I Omdals virkelighet er de definert utenfor, en sær anakronisme fra en tid som hører historiebøkene til. (At han samtidig snakker om hegemoni og majoritet, virker motstridende.)

Del av den norske virkelighet

Men han tar feil. Disse menneskene er en del av dagens norske virkelighet. Oppgående, reflekterte og sikkert velfungerende samfunnsborgere som

tydeligvis ser litt annerledes på livet enn det Omdal gjør. Deres virkelighet er ikke hans, men gir det Omdal noen rett til å hovre? Nei, han tar den bare. Slik er det gjerne i det norske offentlige rommet. Noen – de med kanalene – gir seg bare retten til å definere rett og galt, normalt og sært.

Tilslutt i fripenartikkelen får vi den klassiske: Hadde nyhetsoppleseren vært muslim, «ville det ikke vært vanskelig å samle 108.000 stemmer på at hun måtte fjerne alle tegn på sin identitet». Isolert sett en insinuasjon. Satt inn i en norsk virkelighet der folks identitet angripes fordi den ikke passer definisjonsmakta, muligens riktig. Ting henger sammen, Sven Egil Omdal. Kristentroen er tross alt en del av mange nordmenns identitet, og en del av alle etnisk norske nordmenns kulturarv. Dessuten, okkupasjonsmakta – den som angriper – har vi lært at vi skal fichte mot.

Mange nordmenn er stolte av arven vi har fått. Hvis norske medier i større grad hadde møtt dette med forståelse og respekt, ville det kan-

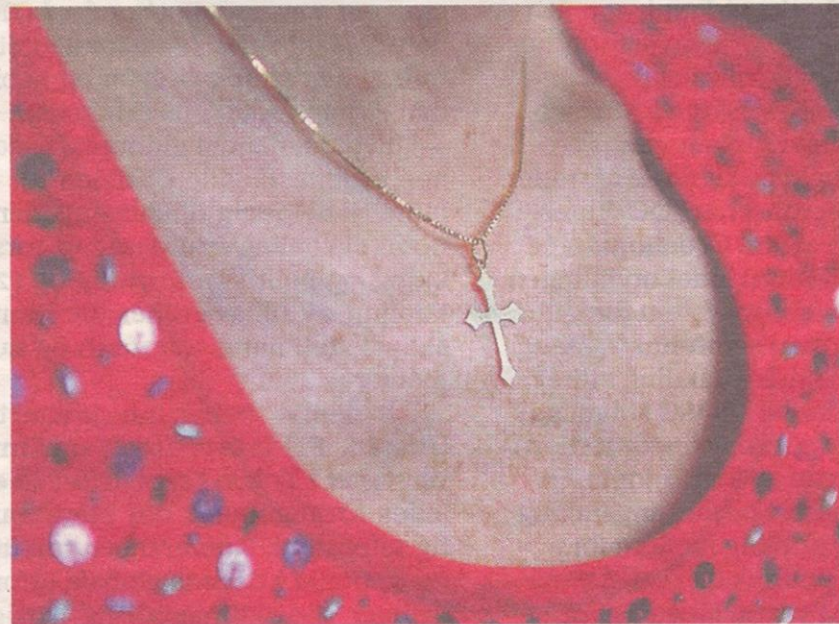
skje også dempet usikkerheten enkelte har for det fremmede. Tradisjonelt er vi ikke et folk som må tviholde på vårt, og er redde for det som er fremmed. Nei, nordmenn har i århundrer hatt utfartstrang og tatt hjem impulser fra andre kulturer. Men det betyr ikke at vi på kommando vil fratas vår egen identitet. Der vil vi selv ha kontrollen. Også til å endre! Selvbestemt var et ord vi lærte for cirka 40 år siden.

Naivt

Vi har sett nok av at norske journalister jakter på den norske kristne religiøsitet. Med få unntak fremstilles den enten som ikke-eksisterende eller den blir latterliggjort og utskjelt med det som finnes av sære og svartmalende adjektiv. Samtidig forventer de samme journalistene tydeligvis at nordmenn flest, først og fremst, skal se det fargerike i det nye norske fellesskapet. Hvor talentløst naiv – eller arrogant – går det an å bli?

TORGEIR H. PERSETT

Stavanger



«Det norske språket har fått et nytt ord: korsnekt. Bak nøytralitetens fane nekter NRK bruken av en klassisk norsk pyntegreie. Hvor nøytral er man da», spør Torgeir Persett

FOTO: PÅL CHRISTENSEN